

DECIZIA NR.6

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Caras-Severin a fost sesizat de Structura de Administrare Fiscală, Activitatea de Control Fiscal prin adresa nr. înregistrată la DGFP CS sub nr., asupra contestatiei depuse de **SC SA**, , privind suma de **lei**, reprezentând:

- lei** - diferență de impozit pe profit;
- **lei** - majorări de întârziere.

Prin contestatia formulată, **SC SA** se îndreaptă împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscală nr., emisă de Directia Controlului Fiscal Caras-severin, prin care s-a stabilit o diferență de impozit pe profit în sumă de lei si majorări de întârziere în sumă de lei.

Contestatia înregistrată sub nr. a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.177, alin.(1) din OG nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că, în spetă, sunt îndeplinite dispozitiile art.175 si 179, alin.(1), lit.a) din OG nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Caras-severin este legal investit să se pronunte asupra contestatiei formulate de **SC SA** .

I. SC SA contestă Decizia nr, prin care organele de control au recalculat impozitul pe profit stabilind o diferență în sumă de lei, cu majorări de întârziere în sumă de lei, motivând următoarele:

Diferenta de lei rezultată din reevaluarea efectuată în decembrie asupra unui mijloc fix - clădire - înregistrată ca o cheltuială deductibilă de către societate, printr-o "interpretare eronată a dispozitiilor legale în materie", de către organele de inspectie fiscală, a determinat "o reimpozitare a capitalului investit în imobilizări corporale reevaluat, conform HG 1553/2003".

Conform prevederilor art.24, alin.(15) din Codul Fiscal, în cazul mijloacelor fixe amortizabile vândute, "valoarea rămasă neamortizată, este deductibilă la calculul impozitului pe profit", cu conditia ca aceste mijloace fixe să fie valorificate prin unități specializate sau prin licitatie publică, asa cum mentionează societatea că a procedat.

La "stabilirea bazei de impozitare pentru impozitul pe profit societatea a luat în calcul doar venitul obtinut prin vânzarea imobilului iar ca si cheltuială deductibilă, valoarea rămasă neamortizată stabilită prin aplicarea metodelor de amortizare contabilă".

Cuprinderea diferentei rezultată din reevaluare în cadrul cheltuielilor nedeductibile la impozitul pe profit, consideră societatea că "înseamnă cuprinderea în această bază, în mod direct, a unui venit stabilit peste capitalul investit reactualizat în limita indicelui de inflatie".

II. Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscală nr., organele de control stabilesc în conformitate cu prevederile art.24, alin.(15) din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, modificată de OG nr.83/2004, că

pentru vânzarea unui imobil situat în, societatea are de plată o diferență de impozit pe profit în sumă de lei, ca urmare a înregistrării pe cheltuieli a valorii neamortizate, rezultată din reevaluare, în sumă de lei, efectuată după data de și necuprinsă în situațiile financiare ale anului 2003.

Valoarea de intrare fiscală în sold la 31.12.2003 a imobilului vândut la data de a fost de lei, iar reevaluarea imobilului s-a efectuat **doar** în decembrie 2004, suma acesteia fiind de 125.000 lei. Înregistrarea valorii neamortizate a mijloacelor fixe (cont 658), pe cheltuieli s-a efectuat contrar prevederilor HG nr.44/2004, pct.71.5 , introdus de HG nr.84/2005, care precizează că “pentru determinarea valorii rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe cu valoarea contabilă evidentiată în sold la 31.12.2003, în valoarea de intrare fiscală se includ și reevaluările efectuate, potrivit legii, până la acea dată”.

În contextul celor de mai sus, arată organele fiscale, suma de lei , reprezentând diferența din reevaluarea efectuată în decembrie 2004 și înregistrată pe cheltuieli cu valoarea neamortizată a mijloacelor fixe, este nedeductibilă din punct de vedere fiscal, iar recalcularea impozitului pe profit a fost necesară, rezultând o diferență de lei, la care s-au adăugat și majorările de întârziere în sumă de lei, calculate în conformitate cu prevederile OG nr.92/2003, republicată în Legea nr.210/2005.

III. Ținând cont de susținerile contestatoarei, constatările organelor de control, documentele existente la dosarul contestației, precum și actele normative incidente speței, se reține:

Cauza supusă soluționării este, dacă societatea contestatoare datorează suma de lei, reprezentând diferență de impozit pe profit, aferentă diferenței din reevaluarea unui imobil, înregistrată pe cheltuieli cu valoarea neamortizată a mijlocului fix, odată cu vânzarea acestuia în februarie 2005, conform prevederilor Legii nr.571/2003, art.24, alin.15, modificată de OG nr.83/2004.

În fapt, Sc SA , vinde un imobilul situat, în data de.2005, cu suma de lei din care TVA lei, valoarea de înregistrare a imobilului fiind de lei până în decembrie 2004.

După reevaluarea acestui imobil, rezultă o diferență în sumă de lei, sumă ce a fost înregistrată pe cheltuieli cu valoarea neamortizată a acestuia, odată cu vânzarea lui, diminuându-se valoarea profitului impozabil și implicit a impozitului pe profit cu suma lei.

În drept, prevederile Legii nr.571/2003, privind Codul fiscal, art.24, alin.15, modificate de OG nr.84/2005, precizează:

“Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă și orice reevaluare contabilă a acestora. Câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea sau scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe, se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, care reprezintă valoarea fiscală de intrare a mijloacelor fixe, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidentiată în sold la 31 decembrie 2003, amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizate, pe durata normală de utilizare rămasă, folosindu-se metodele de amortizare aplicate până la această dată”.

În aplicarea textului de lege invocat de petentă din același articol menționat mai sus, și anume:

“Valoarea rămasă neamortizată, în cazul mijloacelor fixe amortizabile vândute, este deductibilă la calculul profitului impozabil în situația în care acestea sunt valorificate prin unități specializate sau prin licitație organizată potrivit legii”, trebuie ținut cont și de prima parte a articolului.

Astfel, valoarea de intrare fiscală în sold la 31.12.2003, a imobilului ce a fost vândut în 2005, era de lei, ca atare, diferența de lei rezultată din reevaluarea efectuată **doar în decembrie 2004** și înregistrată pe cheltuieli cu valoarea neamortizată a acestui imobil, este nedeductibilă din punct de vedere fiscal.

De asemenea, în conformitate cu prevederile HG nr.1553/2003, privind reevaluările immobilizărilor corporale și stabilirea valorii de intrare a mijloacelor fixe:

“art.1. Societățile comerciale, indiferent de forma de proprietate [...], pot proceda la reevaluarea immobilizărilor corporale aflate în patrimoniul lor la data de 31.12.2003, astfel încât rezultatul evaluării să fie cuprins în situațiile financiare ale anului 2003;

art.3. La terminarea acțiunii de reevaluare, rezultatele acesteia se aprobă de adunarea generală a acționarilor sau asociaților, respectiv de consiliul de administrație în cazul regiilor autonome, și se reflectă în situațiile financiare încheiate la data de 31.12.2003, potrivit reglementărilor contabile și aplicabile;

art.4. Valorile reevaluate ale immobilizărilor corporale supuse reevaluării devin valor amortizabile în condițiile legislației aplicabile la data reevaluării, respectiv la data de 31.12.2003”.

În baza celor prezentate, reevaluarea imobilului vândut în 2005, nu a fost cuprinsă în situațiile financiare ale anului 2003, suma de lei reprezentând diferența din reevaluare, inclusă de societate pe cheltuieli cu valoarea neamortizată la data vânzării imobilului, această sumă este nedeductibilă din punct de vedere fiscal.

Având în vedere nedeductibilitatea sumei neamortizate la data vânzării imobilului, societatea datorează o diferență de impozit pe profit calculată la suma de lei, iar pentru neplata la termen a acestui impozit, mai datorează, în conformitate cu prevederile OG nr.92/2003, art.115, 116 și 121, și majorări de întârziere în sumă de lei.

Pentru considerentele arătate în cuprinsul deciziei și în temeiul art.180 și art.186(1) din OG nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea contestației, ca neîntemeiată, formulată de **SC SA** pentru suma totală de lei, reprezentând:

- **lei** - diferență de impozit pe profit;

lei - majorări de întârziere.